

گرامیداشت کورش بزرگ و منشور او

از: امیل ایمانی
ترجمه از: نیوسکولاریسم

بار دیگر بیست و نهم اکتبر از راه رسیده است، و مردم آزاده جهان خاطره کورش بزرگ، آفریننده مهمترین سند تاریخ و اولین منشور حقوق بشر را گرامی می دارند. این پادشاه نیکخواه که تقریباً سه هزاره پیش، بر امپراتوری وسیعی با مردمانی گوناگون حکم می راند، در استوانه ای که به نام او را بر خود دارد، اصولی را که نگاهبان کرامت انسان هستند جاودانه کرده است.

بیش از چهار سال است که، در هر بیست و نهم اکتبر، کمیته بین المللی نجات پاسارگاد سازمان دهنده جشن های بزرگی برای گرامیداشت این روز در سراسر جهان بوده است. بویژه اینکه، در این چهار ساله، مردم شجاع ایران در هر سالگشت در برابر آرامگاه کورش بزرگ گرد آمده و این واقعه مهم جهانی را گرامی داشته اند، آنهم برغم انواع بیشمار تهدید و ارعابی که کارگزاران حکومت اسلامی نسبت به آنان روا می دارند.

برسمیت شناختن بی شرط و حد حقوق بشر از جانب کورش بزرگ در پیشرفت اجتماعی و فرهنگی زندگانی مردمان گوناگونی که در گستره امپراتوری او می زیستند نقشی کلید بازی کرده است. او، که به لحاظ قومی، از میان قوم پارس برخاسته بود خویشتن را متعلق به همه اقوام قلمروی حکومت خویش می دانست و «محلّی گرانی» و «قومیت مرکزی» در تفکر این پادشاه آینده نگر جایی نداشت.

بهمانگونه که کورش بزرگ همه مردمان را اعضاء یک خانواده بشری می دانست، خانواده کنونی بشریت نیز این پیشگام حقوق بشر را عضوی از آن خود می داند. فلات گسترده ای که در حال حاضر سرزمین ایران را در بر می گیرد سکونتگاه مردمانی رنگارنگ تر از هر مکان دیگری بر روی زمین بوده است. اما، سرمشق قرار دادن اصول گراندتری که کورش مطرح ساخت موجب گردیده که این مردمان در تنوع بی شمار خود وحدتی ویژه بیابند و، با وفاداری به این میراث یگانه، وحدت خویش را به آرماتی بی همتا مبدل سازند. ایران کنونی شاهدی چشم گیر از این «با همباش» پارس و ترک و کرد و لر و ترکمن و بلوچ و عرب و دیگرانی است که مجموعاً همچون مردمی یکپارچه زندگی می کنند.

منشور حقوق بشر کورش نخستین سند نوشتاری است که در آن حقوق عام و تفکیک ناپذیر انسان - فارغ از هرگونه ملاحظه مردمشناختی همچون قومیت، ملیت و مذهب - بروشنی مطرح شده است.

این پادشاه بزرگ خود نخستین مجری باورهای خویش نیز بود. او، مثلاً، دستور داد تا معبد سلیمان را، که بدست پادشاهان بابل ویران شده بود، بازسازی کنند و یا بیش از چهل هزار یهودی را، که بوسیله بابلی ها به زندان افتاده و بعنوان برده به بیگاری واداشته شده بودند، آزاد ساخته و به آنان اجازه داد تا به موطن خویش بازگردند. او، با آزادسازی این مردمان از اسارت و بازگرداندن کرامت انسانی به آنان، پیوندی عمیق را بین یهودیان و ایرانیان بوجود آورد و، در قدردانی از این عمل کورش بزرگ، بود که با دریافت لقب «برگزیده خداوند» در کتاب مقدس یهودیان جاودانه شد.

اما، همزمان با اینکه مردمان آزاده جهان این چهره برجسته تاریخی را شناخته و گرامی می دارند، غاصبین اسلامیستی که اکنون بر موطن او حکمرانی دارند مجدانه سرگرم از میان برداشتن آثار میراث درخشان او هستند.

مثلاً، حکومت اسلامی ایران، تحت عنوان توسعه روستاها، سرگرم غرق کردن دشتی است که آرامگاه سنگی او در آن قرار دارد. این حکومت از هر آنچه غیر اسلامی است نفرت دارد و، بر این اساس، اقدام به تخریب محوطه های باستانی پاسارگاد و تخت جمشید، و بویژه آرامگاه کوروش بزرگ، که هر یک نمونه ای از گرانبهاترین میراث های بشری محسوب می شوند، زده است.

رفتار ملایان ایران بخشی از برنامه های آنان برای از میان برداشتن بینش فراگیرنده ایرانی و جانشین ساختن کج بینی خودی و غیر خودی ساز اسلامی شان محسوب می شود. در چشم این جانیان دستار برسر و عمل شان، همه غیرمسلمانان، بانضمام یهودیان و بهائیان و هر باورمند غیر دیگری حق حیات ندارند. و بر بنیاد همین روحیه شریر و بی تحمل است که محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور این حکومت و کارگزار افراطی ترین بخش از دینکاران شیعه، برانداختن کشور اسرائیل را در صدر برنامه های خود قرار داده و، در راستای تحمیل زهرآگین ترین قرانت از اسلام، هر آنچه را که در توان دارد بکار می برد تا به اسلحه اتمی دست یابد.

براستی دردناک است که پس از ۲۵۰۰ سال از صدور اولین منشور حقوق بشر، و در سرآغاز هزاره ای نو، ایرانیان باید در گیر مبارزه برای بازیافتن حقوقی باشند که بدست جمعی از افراطیون اسلامیت ضایع شده است.

و اکنون ضربه تحقیرکننده دیگری نیز بر مردم ایران، به صورت اعلام این خیر که استوانه منشور کوروش بزرگ از جانب موزه بریتانیا به حکومت اسلامی وام داده خواهد شد، وارد شده است. قرار دادن این سند فراتر از هر بهائی، که به ملت ایران تعلق دارد، در دست دشمنان قسم خورده میراث تاریخی ایرانیان متضمن مخاطره ای غیرقابل قبول است و ضرورت دارد که گردانندگان موزه بریتانیا در تصمیم خود تجدید نظر کرده و برای تضمین ایمنی و سلامت استوانه کوروش همه اقدامات لازم را بعمل آورند و تنها زمانی آن را به ایران برگردانند که حکومت اسلامی منحل شده باشد. در واقع، هنگامی که عده زیادی از ایرانیان عمیقاً نگران آنند که اگر استوانه کوروش به دستان نالایق اسلامیت ها بیافتند چه بر سر آن خواهد آمد، موضوع را نمی توان کوچک دانست.

حکومت اسلامی پر از عناصر کله شقی است که هیچ چیز را بیشتر از دست زدن به اقدام شنیعی همچون تخریب مجسمه های بودا بوسیله طالبان افغانستان دوست نمی دارند. آنچه در استوانه کوروش مندرج است احترام بلا شرط به حقوق کامل همه مردمان جهان است و این آن چیزی است که با اعتقادات اسلامیت های حاکم بر ایران در تضاد است.

مردم ایران، با دلنگرانی فراوان، نسبت به برنامه وام دادن این گنج گرانبهائی بشریت به ملایان قرون وسطائی سرشار از نفرت، به «آقای آندرو موری برنهام»، وزیر امور فرهنگی بریتانیا، و نیز به امنای موزه بریتانیا اعلام خطر کرده اند.

بعلاوه، ضرورت حیاتی دارد که استوانه حاوی منشور حقوق بشر کوروش بزرگ هرچه زودتر به ثبت سازمان حافظه جهانی وابسته به یونسکو برسد تا از این طریق امنیت و سلامتی این میراث فرهنگی بشریت تضمین گردد.

درفش کاویانی

<https://derafsh-kavivani.com/>
<https://the-derafsh-kavivani.com/>